

УЧИТЕЛКА.

Е, добръ, чедо мое, ако нѣкой ласкатель ви кажеше, че сте хубава, испървомъ вый щехте да помислите, че той ся подиграва съ васъ; но ако ви повтөреше туй много пѣти, вый щехте да почнете да го вѣрвате. Твърдѣ лесно заборава нѣкой недостатъцитѣ си, освенъ ако има той нѣкой пріятель, който да му ги припомнува. За сега нека продължимъ нашѣтъ исторіѣ. Почнете, Елено.

ЕЛЕНА.

Яковъ обичаше повече сына си Јосифа, нежели другитѣ си дѣца, защото той бѣше по-честенъ отъ братіята си, и защото той бѣше сынъ на неговѣтъ милѣ Рахелѣ; но той ся възненавидѣ отъ братіята си за много причины. Единъ день ги видѣ Јосифъ, че направихѣ едно лошо дѣло; той го изяви на баща си Якова, което полуди братіята му. Другъ единъ день той имъ каза: „Сънувахъ, че бѣхме въ едни нивѣ и че жънемъ житны снопове, но сичкитѣ ваше снопове ся поклонихѣ прѣдъ моя. Другъ пѣтъ сънувахъ, че слънцето, мѣсецътъ и единадесетъ звѣзды ся поклонихѣ прѣдъ менъ.“ Яковъ колкото и да помисли, че Богъ бѣше пратилъ тѣзи сънища на Јосифа, но той го гълча че ги не приказалъ и му рече: „Вѣрвашъ ли ты че майка ти и братіята ти ще ти бѣдѣтъ слугы?“ Другитѣ Якови сынове ся твърдѣ разгнѣвихѣ противъ Јосифа; и единъ день като бѣхѣ отишли много далѣчъ да пасѣтъ стадото си, видѣхѣ че идеше Јосифъ, когото бѣше проводилъ Яковъ за да види какъ ся нахождатъ, и тѣ си рѣкохѣ: „Ето нашійтъ сновидецъ; трѣбва да го убіемъ.“ Рубанъ, който не бѣше тъй лошъ, като другитѣ, каза: „Недѣ-